

აკუმინგს, რომ ქუთაისის გუბერნიის მილიციის დასამყაროებლათ, კავკასიის განსაკუთრებული კომიტეტის განკარგულებით გადაღებული 83,000 მანეთის თანხა ვადა გუბერნიის კომისიარს განკარგულენაში.

ვაჟარ დ. ქეძე საზოგადოების საყურადღებოთ აქედან რომ სამარხეო ზეთი მას გამოეღვა. როგორც იგი იტყობინება, ასეთი ზეთი იშლება მოხელეთა კოორპირაციში. 28 ენციკლიკიდან მის სიგარში გაიყვანა „კულა“ ბრძოლი გიგანტა 60 წ. თვითრეგულაციები მისთვის მხოლოდ 8 გერევატა. შედეგად მას უნდა ჰქონდეთ შაქრის ბარათები და ხორბალი. ვაჟარის დროს პროტექცია აღვილი არ იქნება.

სწავლის დაწყება. ხოჯივანიშვილის ქალი სასწავლებელში სწავლა უწყვეტად დაიწყო. თავისუფალი ადგილები მოსამზადებელია და მესამე და მეოთხე კლასებში.

გვთხოვენ გამოცხადებით: სასოფლო-მეურნეობის ინსტრუქტორის იოელ (იონე) მამუკაიანს გამოუგზავნა საოფლო სიქარაიდან ქუთაისში ყვირილიდან მომავალ მოსტეხელ ურბო ხაბაკი. გზაში დაკარგულა მთელი ოჯახის ყოველი თეთრული, ზამთრის ტრანსპორტი, ქალი ფანჯრები და სკიპო კალდღებით სავსე. მანველი მიიღეს შესაფერჯლო. დამკარგველის მისამართი: ქუთაისი, მესხეთის ქუჩა, შანიძის სახლება.

პ რ ვ ი ნ ც ი ა.
სამეგრელო. საინველი ამბები ზღები სამეგრელოში. განსაკუთრებით მე. ენგურის ვადა ნაწილში. დღე არ ვადა ისე, რომ ვინმე არ გაძარცვონ. ამ სწავლად გაძარცვის გზაში სენჯის ქალაქის კომისიარი მუსლითოური, ენკენისთვის 26 ს. ქელონში ღამით ექვსი დღეფანი და ორი დღე გაძარცვეს. წაღებულა 18 ასის მანეთი.

ს. ძეგრი (ქუთ. მ.ზ.) 22 ენციკლიკის გაძარცვეს ო. და ს. აბულაძეები. წაიღეს სხვა და სხვა ნივთები, სულ 500 მანეთად, ღირებულა.

იონი. აქ დღე შიმშილობა. ადგილობრივი სასუსოსთა კომიტეტმა მიიარა ქუთაისის, რომ გამოუგზავნოს რამდენიმე ვაჭარი ფეჭელი.

ხონი. ქალაქის მოურავი კეკელიძე აკუმინგს ქუთ. სასურ. კომიტეტს, რომ ხონში შიმშილობა. თხოულობს 2 ვაჭ. პურის ფეჭელს და 1 ვაჭ. შაქარს.

თ ბ ი ლ ი ს ი.
დროებითი მთავრობა და კავკასიის საერო-სამართლო კომიტეტი.
ამიერ-კავკასიის საინველი კომიტეტმა შემდეგ მინაარსის დებამთ ასლი გაუერთმირეს ვეგებობლით, ვეცნობლით აზრებს, საერთო სისხრულ ვუზიარებლით.

ლიადა მომენტი. (გ ა ნ ც ა).
ადამიანის ცხოვრებაში აისის ხლომ ისეთი წამები, როდესაც იგი უხილავთ შორდება ყველაფერს წუთიერს, ამა ქვეყნიურს, უცებ ივიწყებს წარსულს და სულ გადასხვავებული, სადღე განახლებულ ქვეყანაში გრძობს თავს, სულ სხვა პირობებში, სხვა სფეროში არსებობს და მოქმედებს.

მისი სილიერობა მძობობა განახლების გზას ადგია.

მისი გონება, სადღაც შორს მობრბის, ბრწყინვალე მომავალი ხილავს, მას მტრების, მის განროკიდების შენატრის.

ძველი ცხოვრების სიღუბეობე, მწვარე სადღელი მსურავლ ავიწყდება და ცოტა ხნით მინც ნეტარების მორევი ცურავს.

სწორეთ ეს გრძობა განვიცადე, ამ ნეტარებაში გავატარე ათი დღე ჩემი საქართველოს დედა ქალაქ ოფლისში, სრულიად საქართველოს საეკლესიო წმ. კრებაში მოქმედების დროს.

იგი რვა ენციკლისთვის გახსნა ქ. თფილისში, სიონის ღვთისმშობლის წმ. ტაძარში.

კრება გაიხსნა ხუთას დღეფანის თანადსწრებით.

კვირის 1-ელ ოქტომბერს, საღამოს 6 საათზე, ქართულ გიმნაზიის დარბაზში გაიმართება ვადა უბნის ეროვნულ დემოკრატიულ პარტიის წევრთა

კ რ ე ბ ა

განსახილველია ფრიად საშური და სინტრესო კითხვები. უმორჩილესათ გაიხიეთ დასწრით.

საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიის ქუთაისის კომიტეტი.

ვახანა შინაგან საქმეთა მინისტრს ნიკოლოზს: კონსილიუმის გამოსვლის დროს შემდგარი სარეგულაციო კომიტეტების არსებობა მას შემდეგ რაც კონსილიუმის კომისია დამარცხდა, შედეგად შეიქმნა; ამიტომ დროებითა მთავრობამ თავის დროზე განკარგულება მოახდინა შესახებ აღნიშნულ კომიტეტების დაშლისა. მიუხედავად ამისა, ხოჯივანი ადგილებში დროებითი მოწყობილი სარეგულაციო კომიტეტები კიდევ განაგრძობენ მოქმედებას და სწორად დროებითი მთავრობის კომისიებს და მთავრობის სხვა აგენტებს ატყულებენ ხოლმე. ასეთი მოვლენა კენის ანარქიის და ნიადაგს უზმადებს ქვეტრეგულაციის მიუტაცებლად საქარია, რომ რუსეთის ყველა ადგილას სრულდებოდეს დროებითი მთავრობის და მისი აგენტების განკარგულებანი და დროებითი მთავრობის კომისარებმა დიდი ენერჯია უნდა გამოიჩინონ, რათა სხვა ძალიერ მათ ხელს არ უშლიდნენო.

ამიერ-კავკასიის საინველი კომიტეტის თავმჯდომარემ ბანა ხარლამოვი ამ დეკლარაციის განხილვისას სარეგულაციო კომიტეტის თავმჯდომარეს ვეგ გემუკარს და წინადადება მისცა შესარულონ იგი.

† პ ბ რ ე ყ ვ ი ა ნ ი.

კიდევ ერთი მომავლად და მოღვაწე მოაკლა ჩვენს საზოგადოებას.

პეტრე ყვიანი დიდი ინიციატივისა და საქმიანობის კაცი და კოვლავარ საზოგადო საქმეში მხურვალე მონაწილე იყო. სხვათა შორის მისი ინიციატივით: ვანდა უქანსკელ ხანს ქუთაისში გზავით, რომლისთვის პირველად სოციალისტ-ფედერალისტებიც და ეროვნული დემოკრატები ერთად მუშაობდნენ. ეს დეკლარაციები ნიშნული არ უნდა დარჩეს.

არან ისეთი, რომ სხვის ნამოქმედებს არ აფასებენ და ერთდღე ჩემს, წყნარს, თავდაბალ მუშაკს არ დაუსწავლიან ხოლმე ამებს. ცხადია, ეს დიდი ცოდვია! დღეს პეტრე ყვიანი ეყურდნოდ ისეთი ღამე მუშაკთა რიცხს, რომელნიც თავის ცხოვრების კვალს საქით აღნიშნავენ და ხმაბლი არ გაჰყვირიან და არ ქაღნიანო.

ერთიმეორეს ვეგებობლით, ვეცნობლით აზრებს, საერთო სისხრულ ვუზიარებლით.

კრებების დროს კი საერთო საქმეზე ვიპარაკობდით, ვმჯდებოდით და ვდავლობდით.

სწორათ ისეთად ვაგმუშავებდით რომელიმე საეკლესიო კითხვას, რომ დიდი და მშვიდი საერთო მსჯელობა ხმაბლია ლაბარკათა იქცეოდნენ, მაგრამ ჩინი ნიქერი ორატორები და თავმჯდომარე თავის დროზე გამოდიოდნენ და თავის მჭერმეტყველურ რჩევით გვიხილავდნენ, გვამოგონებდნენ და ნაყოფიერ მუშაობისაკენ გვიწვევდნენ.

ახლოვალა ორატორების ლაბარაკის დროს გული საიმოვნებით მეგებოდნენ, ესტუმბოდნენ მათი ლაბარაკით, ქართული ენის დამა ცოდნით, მათის ძალით, ენერჯიით და ღრმა მშობლიურ სიყვარულით, შორს, ძლიერ შორს მაგრამ ჩემი ოცნება და ამბუყით ჩავსახებოდი ხოლმე ხანდახან ჩემსავთ გულს:

— არა, არ მომეკადრავარ!

ას ჩვიდმეტე წლის მოზობის ვერ გაუქარწყლებია ჩემი ეროვნული ნიჭი, მაშლისი სიყვარული, ენა და სარწმუნოება.

ას ჩვიდმეტე წლის დამახინჯების მეთოდს ვერ შეუხარულებია თავისი დანიშნულება.

ჩვენ კვლავ იგივე ქართველები დავრჩენილვართ მისწრაფებით, ნიჭით და მხნე ვიქცეობით.

ალსინაწავია აგრეთვე მისი დაუღალავი მოღვაწეობა ქართველ სოციალისტ ფედერალისტების პარტიებში.

საზოგადო. განსვენებელი მეტად ცუდალი, ჯანმრთელი, მხიარული, მჭერმეტყველი და გონება-მახვილი კაცი იყო! ამისთან მკეთეს არაღებია არაფერი დღემდე. რა უსამართლოა წუთის-სიყვარული! რა დროს მისი სიყვლიდი იყო! რატომ არ უნდა მოსწრებოდა თავისი საყვარელი მამული ადღენესა და განახლებას?! მართალი იყო რუსთველი, როდესაც სარ კვა: ვეი, სოფელი, რაშიგან ხარ რას ჰგავდებენ, რა ხნი გუბრისა, საღარუსა და წაიყვან, საღალღუბრი-სითი ძირისა! მაგრამ ნუგეზად ის გერჩება, რომ მოღვაწე ყველა მხოლოდ ხორკითა და და არა სუთითა.

და პეტრე ყვიანი სული, მისი კეთილშობილი ხარხანია, მამულისათვის თავდადება და საქმიანობის ჟანრი, მისი ნაწინააღმდეგე, უცვლავია.

საუკუნო იყოს სხენება მისი! ვახლ ვრეთელი.

ქართული გამოცხადება.

ბეგრი კითხვა აღიძრა ჩვენს ცხოვრებაში.

ახლო წარსულის უნაბობა და გულცივობა დღეს ამჟამავებს თავის მარე შედეგებს.

ქართული წინა-გამოცემლობა, რომლის მნიშვნელობას ჩვენ არ შევხებით, მეტად უნებურად და უწყურად მდგომარეობაშია. გამოცემლობა კონკრეტულ მიზნით, როგორც განსაკუთრებული დარგი, საქართველოში არც არსებობდა.

კერძო პირები იწყებდნენ საგამომცემლო მოღვაწეობას. მაგრამ ყოველი მათგანი პარტიულ, თუ პირადულ ტენდენციებს ვერ წარადგებდა. თვითგამომცემლობის მეთოდს არ იყო შეუწყაებელი. ბეჭდავდნენ წიგნებს არა მხოლოდ შეუწყაებელი და ხალხის საგრძობლობის თვალთა ხედვით, თბილისში კარგა ხანია არსებობდა ქართველთა გამომცემლობის ამხანაგობა (ჯამბადარის მეთაურობით), მაგრამ ეს ქართული საგამომცემლო ამხანაგობამ გარდაიშინა, რომ ერთ დროს ვაჭ.

თუ რომელი ცელიუმის შესახებ ჩამოვარდებულა ლაბარაკი—ყველა გონიერის თვალთა უყურებდა საკითხს.

ფანტატურ შეხედულობას თითქმის არ ჰქონია ადგილი.

დემოკრატიული ცელიუმების უმეტესი ნაწილი მხარს უჭერდა, თუმცა აქა, იქ, განსაკუთრებით ბერ-მონაწილებში, ჩემი საყვედური ისმობდა.

ამგვარი მსჯელობა, აზრთა ბრძოლა გავრცელდა ჩვიდმეტე ენციკლიკის დროს. ჩვიდმეტე ენციკლისთვის კი შესარულად დაიდი აქტი.

აღსდგა მხოლოდ მინარე და არა მკედარი საქართველოს ეკლესია.

განახლება მისმა დაღმებულმა ყველგამა. აღდაღდნენ ისტორიული წარწყმარა, ამეტყველდა ხალხი.

— აქისოსს კირიონ!!

ენობის ფურცელს, სცემდა, დანარჩენი თავის მოქმედება სულ ამიერ კავკასიის ოციონის გზის მსახურს შეიღია.

რაც წინათ იყო, შეიძლება მას თავის საპატოა გამარჯობელი მიზნე ჰქონდა ჩვენ კითხვა დავებით სადღესით და ის დღევანდელ ეროვნულ მომენტის მიხედვით უნდა განგახილოთ. ამ ვაშათ, რომელსაც ფეხით შევსდებით განახლების გზაზე, ჩვენს ხალხს აუცილებელია სკარია ფართე ეროვნული წინა-გამომცემლობა. ეს ყველასათვის ქვემოტეხას უნდა წარმოიდგინდეს და ამიტომ ჩვენ პრინციპიალთ არ ვსვამთ კითხვას. ეროვნული გამოცემლობა დაგვეხმარება დამკრებულ, აბუთათ აგდებულ ქართულ კულტურის აღმშენებელ და ხალხში შექტილ გადამგვარებელ ფსიხიკის მოსპობაში.

ქართველ ხალხს სამშობლო ენაზე მეტი სხვადასხვა წიგნები.

ჩვენ ყველანი აღვიზარდენით უცხო მეცნიერებთა, მაგრამ აწ ასე ვერ იქნება. ყოველ ვაჭარს უნდა შეხედოს თუ სველია წიგნი ქართულად უნდა გამოვიტყოს, ხალხს საშუალება უნდა მიეცეს იფე ფსიან წიგნაკებით გაეცნოს მისი არსებობისა და განვითარების პირობებს. გამოცემლობა უნდა იქმნეს სერიოზული, სათანადო პალუსის მეტელობით.

ამ რამდენიმე ხნის წინათ ქ. ქუთაისში დაარსდა წინა-გამომცემლობა „განათლება“. განათლება პირველი კისრულობა საშობლო ხანაზე სკოლის ნაციონალიზაციისთვის სახელმწიფოების გამოქმნის. იმდროს, როდესაც ქართული გამოცემლობა სრულიად უწყურადღებოთ იყო მიტოვებულად და წიგნის გამოცემა სხვათა შორის ზღბობდა, მეტად სასიხარული და სასურველია „განათლება“ დაარსება.

შეერთებული ენერჯიით ვეცალით ეროვნულ გამოცემლობის მოწყობას და ქართველ ხალხს მივცეთ სულიერი და მკამყოფილება ქართულ წიგნების დასტამბვა გამოცემით.

მ რ ი დ ი თ ი.

ბათუმისა და ქობულეთში.
ჩემი სასახურისა გამო 21 სექტემბერს მომიხდა გამგზავნება ქ. ბათუმს, ქუთაისთან ვაველით საღამოს მატარებელი და დამისქ 12 საათზე უკვე ბათუმში ვიყავით. ეს პირველი ნახვა იყო ჩემგან თავისუფლ საქართველოს მომავალ სანაოსნო ბათუმში მოვალ ადგილისა შესახებ. რომელსაც უნდა აღადგინოს ქობულეთის მისა გამო ის ჩატეხილი ხილი, რომელიც მრავალი თვეული, თუ ასეული წლები სახელოვან საქართველოს აერთებდა ჯერათ, ქულტურისა ვეგობტარებათ ინდო.

ბათუ ქარჩაკეტლმა და გრძობა დახმუშლმა.

აღფრთოვანდა ეროვნული გრძობები და მოვრთუთ ყველამ დაღად.

გალოვად სიონი. ვგალოვდით ერთი და ბერი, ესტუმბოდით წუთიერის ნეტარებით, რომ უკებ გაიხსნა მალალ ყოდა. სამდღელი, თბილედ მიტრამპოლიტ ლეოკ ნიღეს ხმა.

გალომა და ზარის რეკვა სწრაფ შეწყედა.

სამარსებური სრუემ გამოფედა ეკლესიაში.

ყველა სწინათ გადაიქცა.

ყველსაჭურები მიტრო პოლიტის სიტყვების დასაქტრად ჰქონდა მიპყრობა.

— მეც ვგვიდნენ გვეყოფილი ძილო-ენერჯის გავისაქცებ და დღეს აღდგენილ საქართველს ეკლესიას მტერს აღარ დავანებებო!

ვტ-კატოლთა, მედგარის ხმით მოახსენა მალალ ყდ. სამდღელიც, ქათალიკოსს და ამით მოლოლი მთელი საეკლესიო კრება იღუშლათ, რალად ფარულის ძალით მოხიბლ, მოიხილდა და კრების დროს პატივისცემა დაიმსახურა.

ამ სიტყვებში, ამ ვაჭარმა შეხედრამ და მშურათ ხელის გაშვებამ მალალ ყდ. სამდღელიც ლოწინდ კრების თვალში კიდევ უფრო გააღიდა, აღამაღლა და ღირსებით შეამკო.

შემდეგ ქათალიკოსმა შესაფერი პასუხი მისცა და ტრამპისაკენ ვამბარათა.

ეთთან, აგრეთვე მაკლის ჩველ ბიზანტია რომის იმპერატორთან და მთელ ქართული უფინანსობის თანამართლვე სხე-ლმწიფობითან. საერთოთა კ. ბათუმი და მისი სანაოსნო პორტი ის თვალის გუგავა მომავალი საქართველოს, რომელსაც მართლაც და ყოველსა კონკრეტულ თუ ეკონომიურმა მომავალმა წინააღმდეგობათ ფრთა გაშალოს ამ სიტყვების ფართე მნიშვნელობით.

ჩემი საქმებისა გამო ვინახულე მრავალი ნაცნობი, თუ უცნობი პირანი, რომელთაც შესაფერისი დახმარება და შეწყვიტა აღნიშნებს. სხვათა შორის აქ ვაეციანი ღრმად პატივცემული თავადნი ქართველი მამაბინები შაქარია და თეგმურამე შერვაშიძეები, მცხოვრებნი აჭარის სოფ. ქედაში, რომლებიც სათავეში ჩადგომიან მეტრთავან აობრებულ სამშობლო ყველად აღდგენას. კულტურულ-ეკონომიურ დაწესებულებების გაგრძელებით ისინი მეთაურობენ სოფ. ქედაში საკრედიტო და მომხმარებელ საზოგადოებების დაარსებას, რომლებიც, ჩველი დაწყებენ მოქმედებას. აღნიშნებს ყოველ თვეებით რამოდენიმე ათეული სანთლის ცვილის ქუთაისში გზავნა, მხოლოდ სამაგერიათ დამავალს საკომპერაციო წიგნაკებ—ბროშურების მოწოდება ხალხს გასავსელებლათ. ვახო მშურათ სიყვარულით იტარე მოლა-ხოჯებს, ისინიც დაემხრონ ამ პატივცემულ პირთ დიდი საქმების განხორციელებაში თავიანთი საშესუათა საკეთილდღობით.

ქ. ბათუმდგან ამიერიანთ ქობულეთში, რომ იტარე მომხმარებელი და საკრედიტო ამხანაგობების საშუალებებით მოგვეწყურა სანთლის ცვილის შექმნა იმერეთის ეპარქიის საქართველოსათვის, რაშიდა აჭარებშია დიდი დამხმარება აღგვიტყვეს. აქ ვნახე პატივცემული მოხელე ქართველი მამაბინი გულთადა კიაკიკიშვილი. ეს ის მოხელეა გულთადა ბრძანდება, რომელმაც ქართველთა მამაბინების სახელით დიდი გეგმის აკაცის ცხედრის ცხადე კრებებში დაფრქვია და თავისი ქეთინით ქართველ საზოგადოებას ვეუდებოდა მიხეცნათ მეტრათა და მოვერთოვანე ვაბარტახებულ აჭარ-ქობულეთისთვის, როგორც თავის ერთ სისხლად და ბრაციისათვის.

აქვე ვნახე ყოვლად სამღვდლო ლეოკ კიშვილი, 2-მურადა გულთადა მწიგნობარისა და ქუთაისის ქართულ გიმნაზიებში. თი ამ ახალგაზრდა მოსწავლეების გვარისა და სახელები: 1, სულემიან კიაკიკიშვილი; 2-მურადა გულთადა მწიგნობარი, მ-მუსეინ ნაკიძე და იესუბ კიაკიძე; ეს ორი უქანსკელის სწავლის ქუთაისის ქართული გიმნაზიის მეორე კლასში, მა-

მკიერ წესის შესრულების შემდეგ ასტუდა ისევე ზარების რეკვა.

გაიხსნა ბბრ-მონაწილთა მწყობრი გალომა.

სისხარულის სხივებით ვაშაბ სიონის მიღამოებში.

მთელი კრება ქუში, ვანდა. წინ ქათალიკოსი და თფილედ მიტრამპოლიტი, უკან აუარებელი ხალხი. ქუმა ვაიკედა ხალხით.

აქა-იქ დღელები თუ ერის კაცები სიტყვებს ამბობენ.

კრება ქათალიკოსის ბინის უახლოვდება. ისმის მოხუცებულ დღე-კაცებში ქეთინი.

სამაგნების გამო ცრელთა ვეგრა და ტბილი, გულწრფელი ვეღრება ღვთისადმი:

— დემართო! დემართო! შენ მოხხედ განახლებულ საქართველოს! დიდებული სურათი იყო. იდქით და უქტიროდით ახალ-გაზრდა საქართველოს. გჭერო იმედებით ვეგებოდით, როდესაც ვუშინდელს ჩვენს დამყაყებულ ცხოვრებს ამ ვაჭარ განახლების გზაზე დამდგარს ხხედდით. იმედები კიდევ გიორაკიდებოდათ, როდესაც პაპარკიდებულ, ქრონულ გრძობა-სიყვარულით სახეზე ახალ-გაზრდა ქართველებს ხხედდით და უნებლოთ შენც ემხოლი ამ საერთო სისხარულის ფერულში და დიდის სამოწინებით იხიარებულ ქართველებს ამ დად და იშვიით ეროვნულ დღესასწაულს.

— ვემსახურები საქართველოს ეკლესიას ერთგულად და გულწრფელად სანამ პირში სული მეღმებამა.

თეოფ. ხუციკიძე.

